

ब्रह्मोवाच ।

“रूपं कान्तिरनौपम्यं भिषकत्वं सर्व्वस्तुषु ।
सोमपत्वच्च लोकेषु सर्व्वमेतद्विविच्यति ॥

महातपा उवाच ।

एतत् सर्व्वं द्वितीयाधामश्विभ्यां ब्रह्मणा पुरा ।
इत्तं यस्मात्तत्स्तेषां तिथीनामुत्तमा तिथिः ॥
एतस्यां रूपकामस्तु पुष्याहारो भवेन्नरः ।
संवत्सरं शुचिर्निर्वाणं सुखरूपी भवेन्नरः ॥
अश्विभ्यां ये गुण्याः प्रोक्तास्ते तस्यापि भवन्ति च ॥”
इति धराहपुराणम् ॥

अत्र जातफलम् ।

“निखिलगुणगभीरो दानप्रीलो दयालुः
सकुलकुसुदचन्द्रः स्वच्छचित्तोऽतिशूरः ।
निजमुजबलगर्व्वाच्छादितारातिवर्गी
भवति विपुलकीर्त्तियं द्वितीयाप्रसूतः ॥”
इति कीर्त्तीप्रदीपः ॥

अथ रथद्वितीया । स्कन्दपुराणे ।

“आषाढस्य सिते पक्षे द्वितीया पुष्यसंयुता ।
तस्यां रथे समारोप्य रामं मां भद्रया सह ॥
यान्नोत्सवं प्रवृत्त्याय प्रीत्येच द्विजान् बहून् ।
ऋचाभावे तिथौ कार्या सदा सा प्रीतये मम ॥
सा यात्रा । मां जगन्नाथम् ॥

अथ मनोरथद्वितीया ।

सा श्रावणशुक्लद्वितीया । ‘मनोरथद्वितीयायां
दिव्या वासुदेवाद्यं रात्रौ चन्द्रोदयेऽर्धदानं
नक्तं भोजनादिकम् ॥’ यथा विष्णुधर्मोत्तरे ।
‘देवभ्यर्च्यं पुष्येस्तु धूपदीपानुलेपनैः ।
उन्नच्छतस्र बाणेन्दोर्द्वैदार्धं समाहितः ॥
नक्तं मुञ्जीत च नरो यावत्सिष्ठति चन्द्रमाः ।
अस्तं गते न मुञ्जीत व्रतभङ्गभयान्नरः ॥’
अथ आढद्वितीया । लिङ्गपुराणे ।

‘कार्तिके तु द्वितीयायां शुक्रायां आढपूजनम् ।
या न कुर्व्याद्दिनशयनि भातरः सन्नज्जनि ॥’
तस्या इति शेषः ॥ महाभारते ।

‘कार्तिके शुक्लपक्षे तु द्वितीयायां शुषिष्ठिरः ।
यमो यमुनाया पूर्वं भोजितः स्वयं स्वयम् ॥
तस्यां निजमङ्गैः पार्थः न भोक्तव्यमतो बुधैः ।
यत्नेन भगिनीहस्ताङ्गोक्तथं पुष्टिबर्हणम् ॥
दानानि च प्रदेयानि भगिनीभ्यो विशेषतः ॥’
तथा ।

‘यमश्च चित्रगुप्तश्च यमदूताश्च पूजयेत् ।
अर्धश्चात्र प्रदातव्यो यमाय सहजहृदयेः ॥’
सहजहृदयेर्भगिनीभाटभः । अर्धमन्त्रः ।

ॐ रक्षोहि मार्त्तञ्जय पाशुहस्तं
यमान्तकालोक्षधरामरेण ॥
भाटद्वितीयाकृतदेवपूजां
यद्वाच्यं चार्धं भगवन्नमस्ते ॥

प्रथामन्त्रः ।

ॐ धर्म्मराज नमस्तुभ्यं नमस्ते यमुनाग्रज ।
पाहि मां किङ्करैः सार्द्धं स्वर्ग्यपुत्र नमोऽस्तु ते ॥
यमुनाश्च संपुष्य नमस्कृत्यात् ।
ॐ यमस्वसर्गमस्तोऽस्तु यमुने लोणपूजिते ।

वरदा भव मे चित्तं स्वर्ग्यपुत्रि । नमोऽस्तु ते ॥
अन्नं दत्त्वा पठति ।
भातस्तवानुजाताहं भुङ्क्त्वा भक्तमिदं शुभम् ।
प्रीतये यमराजस्य यमुनाया विशेषतः ॥
श्वेष्टा तवायजाताहमिति वदेत् ।
तथा यमद्वितीयायां यात्रायां मरखं भवेत् ॥
अनश्यायद्वितीया यथा ।
प्रे-को-चै-चाद्वितीयास्ताः प्रेतपक्षे गते तु या ।
या च कोजागरे जाते चैत्रावल्याः परेऽपि या ॥
चातुर्मास्ये समाप्ते च द्वितीया या भदेत्तिथिः ।
परास्तेतास्त्रनश्यायः पुराणैः परिकीर्त्तितः ॥”

इति तिथितत्त्वम् ॥

“पञ्चयोर्माघमासस्य द्वितीया परिवर्ज्येत् ॥”

इति विष्णुपुराणम् ॥

द्वितीयाकृतं, त्रि, (द्वितीयं कथं कृतमिति ।
“कृणो द्वितीयवृत्तीयशस्त्रबीजात् कृणौ । ५ ।
४ । ५८ । इति डाच् ।) वारह्वयकृष्टकेचम् ।
इत्यमरः । २। ६। ६० । दोचसा भू इति भाषा ॥
द्वितीयाभा, स्त्री, (द्वितीया हरिद्रावत् आभा-
तीति । आ + भा + कः ।) दारुहरिद्रा । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

द्विचाः, त्रि, (द्वौ वा त्रयो वा । “संख्ययायया-
सनादूराधिकसंख्याः संख्येये ॥” २ । २ । २५ ।
इति समासः । “बहुव्रीहौ संख्येये लजवहु-
गणात् ॥” ५ । ४ । ७३ । इति डच् ।) द्वौ वा
त्रयो वा इमे । इति संक्षिप्तसारः । नित्यबहु-
वचनान्तोऽयम् ॥ (यथा, रघुः । ५ । २५ ।

“द्विजाय्यहान्यहंसि सोढुमर्हन्
यावद् यते साधयितुं तदर्थम् ॥”)
द्विदन्, [त्रि] त्रि, (द्वौ दन्तौ यस्य । “वयसि दन्तस्य
दृढ ॥” ५। ४। १४। इति दन्तस्य दृढ-आदेशः ।)
दन्तद्वययुक्तव्यादिः । इति हेमचन्द्रः । ४। ३२६ ॥
द्विदाम्नी, स्त्री, (द्वे दामनौ बन्धनरञ्जु यस्याः ।
“दामहायनान्ताच्च ॥” ४। १। २७। इति डीप् ।)
रञ्जुद्वययुक्ता गौः । इति सुभबोधयाकरणम् ॥

द्विदेहः, पुं, (द्वाभ्यां देहोऽस्थिति । गजाननत्वा-
देवास्त्य तथात्वम् ।) गणेशः । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ (द्यात्मकराशिः । इति ज्योतिषम् ॥)
द्विधा, अ, (द्वि + “संख्याया विधार्थं धा ।” ५। ३।
४२ । इति धा ।) द्विप्रकारम् । इति सुभ-
बोधम् ॥ (यथा, देवीभागवते । ३ । ६ । ५ ।
“यथा दीपस्तथोपाधेयोर्मातु सन्नायते द्विधा ।
ह्यायेवादर्शमध्ये वा प्रतिविम्बं तथावयोः ॥”)

द्विधागतः, पुं, (द्विधा द्विप्रकारा गतिर्व्यस्य ।)
कुम्भीरः । इति हेमचन्द्रः । ४। ४। २८ ॥ द्विप्रकार-
गतियुक्तं, त्रि ॥

द्विधातुः, पुं, (द्वौ धातु यस्य । देवगजदेहवत्त्वा-
देवास्त्य तथात्वम् ।) गणेशः । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ (द्वौ धातु तास्माद्द्विधातुद्वये यत्र ।)
धातुद्वये, स्त्री ॥

द्विधात्मकं, स्त्री, (द्विधा आत्मा यस्य । कप् ।)
जातौकीषम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

द्विधावेष्टः, पुं, (द्विधा लिखते यत्र । लिख +
आधारे ष्यत् ।) द्विन्नालवृत्तः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ द्विप्रकारलेखनीये, त्रि ॥
द्विनयकः, पुं, (द्विद्वितीयो नयक इव ।) दुश्कर्मा ।
इति हेमचन्द्रः ॥

द्वियः, पुं, (द्वाभ्यां शुद्धसुखाभ्यां पिवतीति ।)
पा + कः ।) हस्ती । इत्यमरः । २ । ८ । ३४ ॥
(यथा, भाष्ये । ३ । ६७ ।

“तेजोमहद्विस्तमसेव दीपै-
र्द्विपैरसम्बाधमयाम्भूवे ॥”)

पुं, नाशकेशरः । इति रत्नमाला ॥

द्विपर्था, स्त्री, (द्वयोः पथोः समाहारः । तद्विधा-
र्थेत्वादिना समासः । “ऋक्पूर्वः पथामानस्ये ॥”
५ । ४ । ७४ । इति अः ।) पथद्वयम् । दोमाता
पथ इति भाषा । तत्पथ्यायः । चारुपथः २ ।
इति हेमचन्द्रः । ४ । ५२ ॥ द्वौ पथानौ यत्रे-
त्यर्थे, त्रि ॥

द्विपदः, पुं, (द्वे पदे यस्य ।) मनुष्यः । (यथा,
महाभारते । १ । ७४ । ५६ ।

“ब्राह्मणो द्विपदां श्रेष्ठो गौर्वैरिष्ठश्चतुस्रदाम् ॥”)

देवः । पक्षी । राक्षसः । यथा, प्रश्नसारे ।

“द्विपदेऽपि चतुर्भेदा वृदेवपक्षिराक्षसाः ॥”

द्विपदराशिः, पुं, (द्वे पदे यस्य । स चासौ राशि-
श्चेति ।) मिथुनम् । तुला । कुम्भः । कन्या ।
धनुषः पूर्वाह्नम् । यथा, ज्योतिस्तत्त्वे ।

“मिथुनतुलाघटकन्याद्विपदाख्याञ्चापपूर्व-
भागश्च ॥”

द्विपमदः, पुं, (द्विपस्य हस्तिनो मदः ।) हस्ति-
मदः । इति राजनिर्घण्टः ॥

द्विपर्णी, स्त्री, (द्वे द्वे पर्णे यस्याः । डीप्) वन-
कोली । इति रत्नमाला ॥ पर्णद्वययुक्तं, त्रि ॥

द्विपातु, [द्वि] त्रि, द्वौ पादौ यस्य सः । (पादस्य
पादभावः ।) पादद्वययुक्तः । इति सुभबोध-
याकरणम् ॥

द्विपातं, स्त्री, (द्वौ पादौ परिमाणस्य । “पथ-
पादमाश्रयात् यत् ॥” ५। १। ३४ । इति यत् ।)
द्विगुणदृष्टः । इत्यमरः । २ । ८ । २७ ॥

द्विपायी, [त्रि] पुं, (द्वाभ्यां मुखशुद्धाभ्यां पिव-
तीति । पा + शिनिः ।) हस्ती । इति हारा-
वली । १४ ॥

द्विपृष्ठः, पुं, (द्वौ पृष्ठौ यस्य ।) राजभेदः । तत्-
पथ्यायः । ब्रह्मसम्भवः २ । इति हेमचन्द्रः ।
३ । ३५६ ॥

द्विविन्दः, पुं, (द्वौ विन्दु यत्र ।) विसर्गवर्णः । यथा,
विन्दुद्विविन्दुमात्रौ वर्णौ क्रमानुवी संज्ञौ स्तः ।
इति सुभबोधयाकरणम् ॥ शृन्वद्वयश्च ॥

द्विमातृजः, पुं, (द्वाभ्यां मातृभ्यां जायते इति ।
जन + डः ।) गणेशः । इति हेमचन्द्रः । ३। २। ० ॥

द्विसुखः, पुं, (द्वे सुखे यस्य ।) राजसर्पः । इति
हलायुधः ॥ सुखद्वययुक्तं, त्रि ॥

द्विसुखा, स्त्री, (द्वे सुखे यस्याः ।) कर्करी । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ गाडु इति भाषा । जलौकाः ।